

מסכת יבמות

פרק ז

א. אלמנה לכהן גדול, גרושה וחלוצה לכהן הדיוט, הכניסה לו עבדי מלוג ועבדי צאן ברזל, עבדי מלוג לא יאכלו בתרומה, עבדי צאן ברזל יאכלו. ואלו הן עבדי מלוג, אם מתו, מתו לה, ואם הותירו, הותירו לה. אף על פי שהיא חייב במזונותן, הרי אלו לא יאכלו בתרומה. ואלו הן עבדי צאן ברזל, אם מתו, מתו לו, ואם הותירו, הותירו לו. הואיל והוא חייב באחריותן, הרי אלו יאכלו בתרומה:

ב. בת ישראל שנסת לכהן והכניסה לו עבדים, בין עבדי מלוג, בין עבדי צאן ברזל, הרי אלו יאכלו בתרומה. ובת פהן שנסת לישראל, והכניסה לו, בין עבדי מלוג, בין עבדי צאן ברזל, הרי אלו לא יאכלו בתרומה:

ג. בת ישראל שנסת לכהן, ומת, והניחה מעברה, לא יאכלו עבדיה בתרומה, מפני חלקו של עבר, שהעבר פוסל ואינו מאכיל,

דְּבָרֵי רַבִּי יוֹסִי. אָמְרוּ לוֹ, מֵאַחַר שֶׁהֶעֱדָתָ לָנוּ עַל בֵּית יִשְׂרָאֵל לִכְהֹן,
אִף בֵּית כֹּהֵן לִכְהֹן, וַיִּמָּת, וְהַנִּיחָהּ מְעַבְרָתָ, לֹא יֵאָכְלוּ עֲבָדֶיהָ
בְּתֵרוּמָהּ, מִפְּנֵי חֶלְקוֹ שֶׁל עֶבֶר:

ד. הָעֶבֶר, וְהַיֵּבָם, וְהָאֲרוּסִין, וְהַחֲרָשׁ, וְכֵן תִּשַׁע שָׁנִים וַיּוֹם אֶחָד,
פּוֹסְלִין וְלֹא מֵאֲכִילִין. סֵפֶק שֶׁהוּא בֶן תִּשַׁע שָׁנִים וַיּוֹם אֶחָד סֵפֶק
שֶׁאִינוֹ, סֵפֶק הֵבִיא שְׁתֵּי שְׁעָרוֹת סֵפֶק שֶׁלֹּא הֵבִיא, נֶפֶל הַבַּיִת עָלָיו
וְעַל בֵּית אָחִיו וְאִין יָדוּעַ אִי זֶה מֵת רֵאשׁוֹן, צָרְתָּהּ חוֹלְצָת וְלֹא
מִתִּיבָמָת:

ה. הָאוֹנֶס, וְהַמִּפְתָּה, וְהַשּׁוֹטָה, לֹא פּוֹסְלִים וְלֹא מֵאֲכִילִים. וְאִם
אֵינָם רְאוּיִין לָבֹא בְּיִשְׂרָאֵל, הֲרִי אֵלָיו פּוֹסְלִין. כֵּיצַד, יִשְׂרָאֵל שָׁבָא
עַל בֵּית כֹּהֵן, תֹּאכֹל בְּתֵרוּמָהּ. עֶבְרָה, לֹא תֹאכֹל בְּתֵרוּמָהּ. נִחְתָּף
הָעֶבֶר בְּמַעֲיָהּ, תֹּאכֹל. כֹּהֵן שָׁבָא עַל בֵּית יִשְׂרָאֵל, לֹא תֹאכֹל
בְּתֵרוּמָהּ. עֶבְרָה, לֹא תֹאכֹל. יִלְדָּהּ, תֹּאכֹל. נִמְצָא כַּחוֹ שֶׁל בֶּן גָּדוֹל
מִשָּׁל אָב. הָעֶבֶד פּוֹסֵל מִשּׁוּם בִּיאָהּ, וְאִינוֹ פּוֹסֵל מִשּׁוּם זֶרַע. כֵּיצַד,
בֵּית יִשְׂרָאֵל לִכְהֹן, בֵּית כֹּהֵן לְיִשְׂרָאֵל, וְיִלְדָּהּ הַיָּמֶנִי בֶן, וְהַלֵּף הַבֶּן
וְנִכְבָּשׁ עַל הַשִּׁפְחָה, וְיִלְדָּהּ הַיָּמֶנִי בֶן, הֲרִי זֶה עֶבֶד. הִיתָה אִם אָבִיו
בֵּית יִשְׂרָאֵל לִכְהֹן לֹא תֹאכֹל בְּתֵרוּמָהּ. בֵּית כֹּהֵן לְיִשְׂרָאֵל, תֹּאכֹל
בְּתֵרוּמָהּ. מִמְּזֵר פּוֹסֵל וּמֵאֲכִיל. כֵּיצַד, בֵּית יִשְׂרָאֵל לִכְהֹן, וּבֵית כֹּהֵן
לְיִשְׂרָאֵל, וְיִלְדָּהּ הַיָּמֶנִי בֵּית, וְהַלְכָהּ הַבֵּית וְנִשְׁאֲתָ לְעֶבֶד, אוֹ לְגוֹי,

וְיִלְדָּה הַיָּמֵנוּ בֶן, הָרִי זֶה מִמֶּזֶר. הִיָּתָה אִם אָמוּ בֵּת יִשְׂרָאֵל לִכְהֹן,
תֹּאכַל בַּתְרוּמָה. בֵּת כֹּהֵן לְיִשְׂרָאֵל, לֹא תֹאכַל בַּתְרוּמָה:

ו. כֹּהֵן גָּדוֹל פְּעָמִים שֶׁהוּא פּוֹסֵל. פִּיֻּצָד, בֵּת כֹּהֵן לְיִשְׂרָאֵל, וְיִלְדָּה
הַיָּמֵנוּ בֵּת, וְהִלָּכָה הַבֵּת וְנִסָּת לִכְהֹן, וְיִלְדָּה הַיָּמֵנוּ בֶן, הָרִי זֶה רָאוּי
לִהְיוֹת כֹּהֵן גָּדוֹל עוֹמֵד וּמְשַׁמֵּשׁ עַל גִּבֵּי הַמִּזְבֵּחַ, מֵאֲכִיל אֶת אָמוּ
וּפּוֹסֵל אֶת אִם אָמוּ, וְזֹאת אוֹמָרָת, לֹא כִבְנֵי כֹהֵן גָּדוֹל, שֶׁהוּא פּוֹסֵלֵנִי
מִן הַתְרוּמָה: